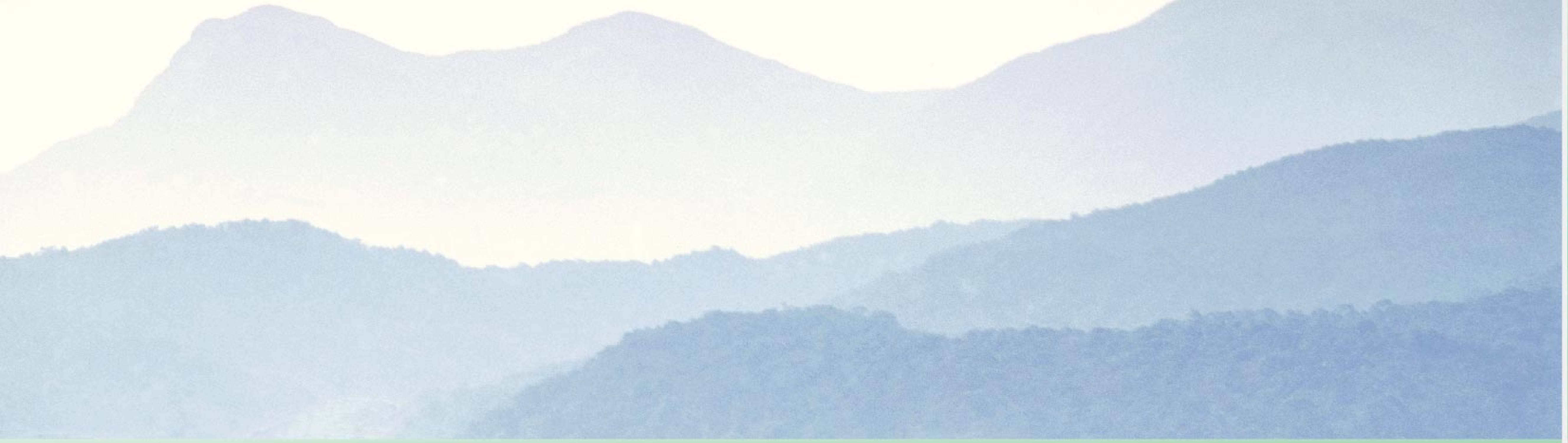

ជំហានបន្ទាប់

ការធ្វើបច្ចុប្បន្នភាព និងការកែសម្រួល យុទ្ធសាស្ត្រ និងផែនការសកម្មភាពជាតិ ស្តីពីជីវៈចម្រុះ គឺជាដំណើរការគន្លឹះមួយ ក្នុងការបំពេញការប្តេជ្ញាចិត្តរបស់ប្រទេសជាតិដើម្បីឈានឆ្ពោះទៅរកការសម្រេចបាននូវការអនុវត្តន៍គោលបំណងទាំងបី របស់អនុសញ្ញាសហប្រជាជាតិស្តីពីជីវៈចម្រុះ។ គោលបំណងទាំងបីនេះរួមមាន៖ ការអភិរក្ស ធនធានជីវៈចម្រុះ ការប្រើប្រាស់ធនធានជីវៈចម្រុះប្រកបដោយនិរន្តរភាព និងការបែងចែកផលប្រយោជន៍ ដែលកើតឡើងពីការប្រើប្រាស់ធនធានសេនេទិចដោយស្មើភាព និងសមធម៌។ ជាការឆ្លើយតបចំពោះកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងនេះ ក្រសួងបរិស្ថាន បានជម្រុញស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធនានា សហគមន៍មូលដ្ឋាន-ជនជាតិដើមភាគតិចម្ចាស់ជំនួយ និងដៃគូអភិរក្សជាតិ-អន្តរជាតិ ឲ្យចូលរួមយ៉ាងពេញទំហឹង ក្នុងដំណើរការធ្វើបច្ចុប្បន្នភាព និងការកែសម្រួល យុទ្ធសាស្ត្រ និងផែនការសកម្មភាពជាតិស្តីពីជីវៈចម្រុះនេះ។

នាយកដ្ឋានអនុសញ្ញាអន្តរជាតិ និងជីវៈចម្រុះ នៃ អ.ក.ធ
លេខ ៤៨ វុក្ខវិថីព្រះសីហនុ ទន្លេបាសាក់ ខ័ណ្ឌចំការមន រាជធានីភ្នំពេញ

គោលដៅ និង សូចនាករជីវៈចម្រុះជាតិ

ជីវៈចម្រុះបង្ហាញពីមុខងាររបស់ប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី និងការផ្តល់សេវាកម្មរបស់ប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីដែលមានសារៈខាន់សម្រាប់មនុស្ស។ វាផ្តល់សុវត្ថិភាពស្បៀង សុខភាពមនុស្ស ទឹកស្អាត ខ្យល់បរិសុទ្ធ ចំណីអាហារ និងរួមចំណែកទ្រទ្រង់ដល់ជីវភាពរស់នៅមូលដ្ឋាន និងការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច ហើយវាមានសារៈសំខាន់សម្រាប់ការសម្រេចនូវគោលដៅអភិវឌ្ឍសហស្សវត្ស៍ ការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច រួមទាំងការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ។

ទស្សនៈវិស័យគឺដើម្បីចូលរួមចំណែកសម្រេចនូវគោលដៅ Aichi ៖ "រហូតដល់ឆ្នាំ ២០៥០ ជីវៈចម្រុះត្រូវបានឲ្យតំម្លៃ អភិរក្ស ស្តារឡើងវិញ និងប្រើប្រាស់ប្រកបដោយប្រសិទ្ធិភាព ហើយការថែទាំសេវាកម្មអេកូឡូស៊ី សុវត្ថិភាព-ស្ថេរភាពភពផែនដី និងការផ្តល់នូវផលប្រយោជន៍ គឺមាននសារៈសំខាន់សម្រាប់មនុស្សគ្រប់រូប"។

ការអប់រំ

គោលដៅទី១ (Aichi Target 1): រហូតដល់ឆ្នាំ ២០២០ ចំណេះដឹងរបស់អ្នកពាក់ព័ន្ធស្តីពីតម្លៃធនធានជីវៈចម្រុះ (ផ្នែកសេដ្ឋកិច្ច សង្គម សុខភាព និងតំបន់ទេសចរណ៍ជាដើម) ត្រូវបានបង្កើនឡើង។

សូចនាករ
- ចំនួនកម្មវិធី និងមធ្យោបាយ សម្ភារៈអប់រំ និងផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មានស្តីពីតម្លៃធនធានជីវៈចម្រុះ ត្រូវបានបង្កើតឡើង និងចែកចាយ។
- ចំនួនកម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាល និងសម្ភារៈអប់រំផ្សព្វផ្សាយ បានផ្តល់ដល់ អ្នករៀន/សិស្ស និងអ្នកបង្រៀន/គ្រូបង្រៀន។
- ចំនួនអ្នកពាក់ព័ន្ធគ្រប់លំដាប់ថ្នាក់ បានយល់ដឹងពីតម្លៃធនធានជីវៈចម្រុះ (វិធីសាស្ត្រវាយតម្លៃសមត្ថភាព និងការយល់ដឹងរបស់អ្នកពាក់ព័ន្ធ)។
- ចំនួនមនុស្សបានផ្លាស់ប្តូរឥរិយាបថរបស់ខ្លួនដោយសារតែការយល់ដឹង និងមានចំណេះដឹងទាក់ទងទៅនឹងតម្លៃធនធានជីវៈចម្រុះ។
- ទីតាំងតំបន់ជីវៈចម្រុះ ដែលនឹងត្រូវដើរតួផ្តល់ចំណេះដឹង និងត្រូវទទួលចំណេះដឹង ត្រូវបានកំណត់ជាក់លាក់។

គោលដៅទី៣ (Aichi Target 2): រហូតដល់ឆ្នាំ២០២០ តម្លៃនៃធនធានជីវៈចម្រុះ ត្រូវបានបញ្ជ្រាប ទៅក្នុងផែនការអភិវឌ្ឍន៍ថ្នាក់ជាតិ និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ។

សូចនាករ
- តម្លៃ និងតួនាទីនៃធនធានជីវៈចម្រុះ ត្រូវបានបញ្ជ្រាបទៅក្នុងផែនការអភិវឌ្ឍន៍ថ្នាក់ជាតិ និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ។
- ថវិកាជាតិដែលមានស្រាប់នៅតាមស្ថាប័ននីមួយៗ ត្រូវបានបែងចែកសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងធនធានជីវៈចម្រុះ។
- រហូតដល់ឆ្នាំ២០១៥ ថវិកាសម្រាប់គ្រប់គ្រងធនធានជីវៈចម្រុះ តាមក្រសួង-ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធត្រូវបានបង្កើនឡើង។
- យន្តការសហប្រតិបត្តិការដែលមានស្រាប់ ត្រូវបានពង្រឹង។

គោលដៅទី១៦ (Aichi Target 8): រហូតដល់ឆ្នាំ២០២០ កម្រិតសារធាតុបំពុល (សំណល់រឹង-រាវ និងឧស្ម័ន) ទៅលើប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី ទាំងក្នុងទឹក និងដីគោកត្រូវបានកាត់បន្ថយជាអតិប្បរិមា ។

សូចនាករ
- មាត្រដ្ឋានគុណភាពទឹក ដូចជាកម្រិតកករក្នុងទឹក (លក្ខណៈរូប) កម្រិតរលាយអុកស៊ីសែនក្នុងទឹក (លក្ខណៈគីមី) ។
- កម្មវិធីអប់រំផ្សព្វផ្សាយស្តីពីសារៈធាតុដែលអាចធ្វើឲ្យទឹករងការបំពុល ។
- របាយការណ៍វាយតម្លៃការប្រែប្រួលទម្លាប់ និងឥរិយាបថរបស់មនុស្សក្នុងការប្រើប្រាស់ ថែរក្សា និងគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង-រាវ។
- របាយការណ៍ត្រួតពិនិត្យការបំពុល និងការអនុវត្តការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន (EIA)។

គោលដៅទី១៩ (Aichi Target 19): រហូតដល់ឆ្នាំ ២០២០ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងព័ត៌មានជីវៈចម្រុះ រួមមាន តម្លៃ និងមុខងាររបស់វាត្រូវបានបង្កើតឡើង និងថែរក្សាទុកនៅក្នុងក្រសួង-ស្ថាប័នទទួលបន្ទុក សម្រាប់ការបែងចែក និងផ្សព្វផ្សាយយ៉ាងទូលំទូលាយក្នុងចំណោមអ្នកពាក់ព័ន្ធនានា។

សូចនាករ
- ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងទិន្នន័យ/ ព័ត៌មានជីវៈចម្រុះជាតិ ត្រូវបានបង្កើតឡើង និងដំណើរការ។
- យន្តការសម្របសម្រួល ត្រូវបានបង្កើតសម្រាប់ប្រមូល និងបែងចែកព័ត៌មានក្នុងចំណោមក្រសួង-ស្ថាប័ន និងអង្គភាពពាក់ព័ន្ធ។
- របាយការណ៍អំពីស្ថានភាពនៃធនធានជីវៈចម្រុះត្រូវបានបង្កើត និងចែកចាយតាមរយៈប្រព័ន្ធផ្លាស់ប្តូរព័ត៌មាន ដោយរួមបញ្ចូលទាំងកត្តាគម្រាមកំហែងដល់ធនធានជីវៈចម្រុះ និងប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីផងដែរ។
- ចំនួនកម្មវិធីអប់រំផ្សព្វផ្សាយ សិក្ខាសាលា និងសកម្មភាពបណ្តុះបណ្តាលអំពីការប្រើប្រាស់ព័ត៌មានវិទ្យាសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងធនធានជីវៈចម្រុះ។

ក្របខ័ណ្ឌច្បាប់ និងយុទ្ធសាស្ត្រ

គោលដៅទី២ (Aichi Target 20): រហូតដល់ឆ្នាំ២០២០ ទម្រង់នៃយន្តការកៀរគរហិរញ្ញប្បទាន (សម្រាប់មូលនិធិក្នុង និងក្រៅប្រទេស) ត្រូវបានបង្កើតឡើង និងអនុវត្តនៅថ្នាក់ជាតិ។

សូចនាករ
- យន្តការដែលធានាដល់ការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិប្រកបដោយនិរន្តរភាពត្រូវបានបង្កើតឡើង។
- ការលើកថវិកា និងការផ្តល់ហិរញ្ញវត្ថុសម្រាប់ការអភិរក្សធនធានជីវៈចម្រុះត្រូវបានបង្កើនឡើង។
- ប្រភពថវិកាហិរញ្ញប្បទាន (ពីរដ្ឋាភិបាល ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ ឬម្ចាស់ជំនួយនិងវិស័យឯកជន) សម្រាប់ការគ្រប់គ្រងធនធានជីវៈចម្រុះប្រកបដោយនិរន្តរភាព។
- មូលនិធិជីវៈចម្រុះ ត្រូវបានបង្កើតឡើង។
- យន្តការកៀរគរហិរញ្ញប្បទានរបស់ប្រទេសកម្ពុជា និងដៃគូអភិវឌ្ឍន៍នានាសម្រាប់ការគ្រប់គ្រង និងអភិរក្សធនធានជីវៈចម្រុះ ត្រូវបានអនុវត្ត។

គោលដៅទី១៣ (Aichi Target 16): រហូតដល់ឆ្នាំ ២០២០ ប្រទេសកម្ពុជានឹងផ្តល់សច្ចាប័នលើពិធីសារណាហ្គូយ៉ាស្តីពីការប្រើប្រាស់ធនធានសេនេទិច និងការបែងចែកផលប្រយោជន៍ដែលកើតឡើងពីការប្រើប្រាស់ធនធានសេនេទិច ដោយស្មើភាព និងសមធម៌ (ABS) និងរៀបចំបទបញ្ញត្តិ និងគោលនយោបាយជាតិ ដែលពាក់ព័ន្ធនឹង ABS ដើម្បីចាប់អនុវត្តពីឆ្នាំ ២០២០។

សូចនាករ
- កម្មវិធីអប់រំផ្សព្វផ្សាយ និងការកសាងសមត្ថភាពរបស់ពិធីសារ ណាហ្គូយ៉ា ស្តីពីការប្រើប្រាស់ធនធានសេនេទិច និងការបែងចែកផលប្រយោជន៍ដែលកើតឡើងពីការប្រើប្រាស់ធនធានសេនេទិចដោយស្មើភាព និងសមធម៌ (ABS) ត្រូវបានរៀបចំ និងអនុវត្តន៍។
- លិខិតផ្តល់សច្ចាប័នលើពិធីសារណាហ្គូយ៉ាស្តីពី ABS ។
- ច្បាប់ និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តិពាក់ព័ន្ធនឹង ABS ត្រូវបានបង្កើតឡើង។
- ករណីសិក្សាស្តីពីការប្រើប្រាស់ធនធានសេនេទិច និងការបែងចែកផលប្រយោជន៍ដែលកើតឡើងពីការប្រើប្រាស់ធនធានសេនេទិចដោយស្មើភាព និងសមធម៌ (ABS)។

គោលដៅទី១៤ (Aichi Target 17): រហូតដល់ឆ្នាំ ២០១៥ យុទ្ធសាស្ត្រ និងផែនការសកម្មភាពជាតិស្តីពីជីវៈចម្រុះ(NBSAP) ត្រូវបានធ្វើបច្ចុប្បន្នភាព ដើម្បីបញ្ជ្រាបទៅក្នុងផែនការតាមវិស័យនីមួយៗ និងផែនការតាមវិស័យចម្រុះនិងត្រូវបានអនុវត្តប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពនៅឆ្នាំ២០២០។

សូចនាករ
- ចំនួនផែនការថ្នាក់ជាតិ រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ និងផែនការតាមវិស័យនានា ត្រូវបានដាក់បញ្ចូលកម្មវិធីអភិរក្សជីវៈចម្រុះ។
- យុទ្ធសាស្ត្រ និងផែនការសកម្មភាពជាតិស្តីពីជីវៈចម្រុះ(NBSAP) ត្រូវបានធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពតាមផែនការកំណត់ និងត្រូវបានបោះពុម្ពផ្សាយ។
- វិធានការដែលបានអនុវត្តដើម្បីបង្ហាញអំពីលទ្ធផលនៃការអនុវត្ត យុទ្ធសាស្ត្រ និងផែនការសកម្មភាពជាតិស្តីពីជីវៈចម្រុះ(NBSAP)។

ការអភិរក្ស និងសហគមន៍

គោលដៅទី៨ (Aichi Target 11): រហូតដល់ឆ្នាំ២០២០ ការថែរក្សាការពារតំបន់ការពារធម្មជាតិដែលមានស្រាប់នៅតែបន្ត ហើយតំបន់ព្រៃការពារ តំបន់ការពារទឹកសាប និងសមុទ្រត្រូវបានបង្កើតបន្ថែម។

សូចនាករ
- ចំនួនតំបន់ការពារធម្មជាតិ និងតំបន់ព្រៃការពារដែលមានស្រាប់បានបែងចែក និងកំណត់តំបន់គ្រប់គ្រង។
- ចំនួនផែនការគ្រប់គ្រងតំបន់ការពារធម្មជាតិ តំបន់ព្រៃការពារ និងតំបន់ការពារទឹកសាប និងសមុទ្របានបង្កើតឡើង ។
- ចំនួនតំបន់ព្រៃការពារ និងតំបន់ការពារទឹកសាប និងសមុទ្រ ដែលបានបង្កើតបន្ថែម។
- ចំនួនយន្តការសម្របសម្រួលសម្រាប់តំបន់ការពារធម្មជាតិ បានបង្កើតឡើង។

គោលដៅទី១០ (Aichi Target 12): រហូតដល់ឆ្នាំ ២០២០ ចំនួនប្រភេទទទួលរងការគម្រាមកំហែង និងជិតផុតពូជ ដែលបានដឹង ត្រូវបានការពារ និងអភិរក្សនៅថ្នាក់ជាតិ។

សូចនាករ
- របាយចំនួន(population distribution) នៃប្រភេទរុក្ខជាតិ និងសត្វដែលទទួលរងការគម្រាមកំហែង និងជិតផុតពូជ ត្រូវបានកំណត់ក្នុងឯកសាររបស់ជាតិ។
- បញ្ជីរបស់ប្រភេទរុក្ខជាតិ និងសត្វ ដែលទទួលរងការគម្រាមកំហែងនិងជិតផុតពូជ ត្រូវបានធ្វើបច្ចុប្បន្នភាព ជារៀងរាល់២ឆ្នាំម្តង។
- ចំនួនកម្មវិធីស្តារ និងផែនការសកម្មភាព ដើម្បីគ្រប់គ្រង និងអភិរក្សប្រភេទដែលទទួលរងការគម្រាមកំហែង និងជិតផុតពូជ។
- ទំហំ និងរបាយទីជម្រកសម្រាប់ប្រភេទរុក្ខជាតិ និងសត្វ ដែលទទួលរងការគម្រាមកំហែង និងជិតផុតពូជ ត្រូវបានកំណត់ ។
- ចំនួន និងទំហំទីជម្រកត្រូវបានកំណត់ ។
- ចំនួនករណីបទល្មើសលើប្រភេទរុក្ខជាតិ និងសត្វដែលទទួលរងការគម្រាមកំហែង និងជិតផុតពូជ ត្រូវបានថយចុះ។

គោលដៅទី១១(Aichi Target 15): រហូតដល់ឆ្នាំ ២០២០ ប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី និងសេវាកម្មរបស់វា ត្រូវបានលើកកំពស់ ការពារ និងធ្វើឲ្យប្រសើរឡើង។

សូចនាករ
- ចំនួនកម្មវិធី និងតំបន់(ហិកតា)ដែលទទួលរងផលប៉ះពាល់ ត្រូវបានស្តារ និងកែលម្អឡើងវិញ។
- បរិមាណកាបូនស្តុកធម្មជាតិ (គម្របព្រៃឈើ ព្រៃដាំឡើងវិញ ត្រូវបានការពារ)។
- ចំនួនបទដ្ឋានច្បាប់ស្តីពីកិច្ចការពារធនធានធម្មជាតិ ត្រូវបានបង្កើត អនុម័ត និងអនុវត្ត។

គោលដៅទី១៧ (Aichi Target 18): រហូតដល់ឆ្នាំ២០២០ ចំណេះដឹងជាប្រពៃណី គំនិតរកឃើញថ្មីៗ ការ អនុវត្តន៍ និងទម្លាប់នៃការប្រើប្រាស់ធនធានជីវៈ ចម្រុះរបស់ជនជាតិដើមភាគតិច-សហគមន៍មូលដ្ឋានដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការអភិរក្ស និងការប្រើប្រាស់ជីវៈចម្រុះប្រកបដោយនិរន្តរភាព ត្រូវបានគោរពដោយអនុលោមទៅតាមបទដ្ឋានច្បាប់ជាតិ និងកាតព្វកិច្ចអន្តរជាតិពាក់ព័ន្ធ ហើយថែមទាំងបញ្ជៀប និងបញ្ចូលទាំងស្រុងទៅក្នុងការអនុវត្តអនុសញ្ញាតាមរយៈការចូលរួមយ៉ាងពេញលេញ និងប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពពីសំណាក់ជនជាតិដើមភាគតិច និងសហគមន៍មូលដ្ឋាននៅគ្រប់កម្រិត។

សូចនាករ
- សិទ្ធ ចំណេះដឹង និងទម្លាប់ជាប្រពៃណីរបស់ជនជាតិដើមភាគតិចត្រូវបានចែងក្នុងគោលនយោបាយជាតិ ស្តីពីការអភិវឌ្ឍន៍ជនជាតិដើមភាគតិច។
- អប់រំផ្សព្វផ្សាយ និងពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់ ទាំងថ្នាក់ជាតិ និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ។
- ចំនួនសហគមន៍មូលដ្ឋាន និងជនជាតិដើមភាគតិចបានចូលរួមក្នុងដំណើការរៀបចំផែនការ។
- ចំនួនផលិតផលរបស់ជនជាតិដើមភាគតិច ដែលបានទទួលប្រកាសនីយបត្រ ត្រូវបានទទួលស្គាល់ ។
- កុមារជនជាតិដើមភាគតិចទាំងអស់ត្រូវបានផ្តល់ការអប់រំ យ៉ាងហោចណាស់ចប់បឋមសិក្សា ឬ មធ្យមសិក្សាបឋមភូមិ។
- ជនជាតិដើមភាគតិចទាំងអស់ នឹងទទួលបាននូវការបណ្តុះបណ្តាលជំនាញវិជ្ជាជីវៈសមស្របទៅនឹងតម្រូវការ និងផ្អែកទៅតាមទីតាំងភូមិសាស្ត្ររស់នៅរបស់បងប្អូន។
- វប្បធម៌របស់ជនជាតិដើមភាគតិចត្រូវបានការពារ និងថែរក្សាឲ្យល្អប្រសើរ។
- អត្តសញ្ញាណវប្បធម៌របស់ក្រុមជនជាតិដើមភាគតិចនីមួយៗ ត្រូវបានកំណត់។
- ជនជាតិដើមភាគតិចត្រូវបានទទួលសិទ្ធិកាន់កាប់ និងប្រើប្រាស់ដីធ្លីស្របច្បាប់។

គោលដៅទី១៨ (Aichi Target 9): រហូតដល់ឆ្នាំ ២០២០ ប្រភេទទន្រ្ទានរាតត្បាតចម្រៃ (សត្វ និងរុក្ខជាតិ) និងកត្តាចម្លងចូលចម្បងៗ ត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណ ចាត់ថ្នាក់អាទិភាព និងចាត់វិធានការ។

សូចនាករ
- ចំនួនប្រភេទទន្រ្ទានរាតត្បាតចម្រៃត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណ។
- ច្បាប់ និងក្របខណ្ឌគោលនយោបាយ ត្រូវបានបង្កើតសម្រាប់ការកំចាត់ប្រភេទទន្រ្ទានរាតត្បាតចង្រៃ។
- តំបន់ដែលទទួលរងការទន្រ្ទានពីប្រភេទទន្រ្ទានរាតត្បាតចង្រៃ ត្រូវបានកំណត់ទីតាំងច្បាស់លាស់។
- ការប្រែប្រួលទីជម្រក ដែលបណ្តាលមកពីប្រភេទទន្រ្ទានរាតត្បាតចង្រៃ។
- ចំនួនកម្មវិធីកំចាត់ប្រភេទទន្រ្ទានរាតត្បាតចង្រៃ ដែលស្ថិតក្រោមកម្មវិធីគ្រប់គ្រង។
- លក្ខខ័ណ្ឌសមស្របនៃជីវៈចម្រុះ ត្រូវបានធ្វើការសិក្សាស្រាវជ្រាវ(Feasibility study)។
- វិធានការទប់ស្កាត់ និងកំចាត់មិនឲ្យមានការរីករាលដាលនៃពួកប្រភេទទន្រ្ទានរាតត្បាតចង្រៃ។

គោលដៅទី២០ (Aichi Target 13): រហូតដល់ឆ្នាំ ២០២០ ជានាថាភាពចម្រុះនៃសេនេទិច រុក្ខជាតិ និងសត្វ (ប្រភេទព្រៃ និងផ្សាំង ឬបង្កាត់) ត្រូវបានអភិរក្សក្នុងតំបន់(In-situ) និងអភិរក្សក្រៅតំបន់(Ex-situ)។

សូចនាករ
- មានកន្លែងពិសោធន៍ស្រាវជ្រាវសម្រាប់ថែរក្សា ការពារបណ្តុះ បន្តពូជ និងបន្សាំសេនេទិចក្នុងស្រុក។
- តាក់តែងចងក្រងច្បាប់ស្តីពីធនធានសេនេទិច(ស្តង់ដារ) សម្រាប់ការវិនិយោគក្នុងស្រុក និងក្រៅស្រុក ។
- បណ្តុះ បន្សាំ បង្កាត់ពូជ និងអភិរក្សពពួកសត្វ និងរុក្ខជាតិ ដែលកំពុងរងគ្រោះ។
- ចំនួនបណ្តុំស្តុកសែន (genetic pools) ក្នុងស្រុក ត្រូវបានបង្កើត។
- ចំនួនបទបញ្ញត្តិ និងក្របខ័ណ្ឌគោលនយោបាយជាតិ ដែលពាក់ព័ន្ធត្រូវបានបង្កើត។
- យ៉ាងហោចណាស់៣០% នៃបណ្តុំស្តុកសែនក្នុងស្រុក ត្រូវបានអភិរក្សក្នុងតំបន់ (In-situ) និង ៥% ត្រូវបានអភិរក្សក្រៅតំបន់ (Ex-situ)។

ការប្រើប្រាស់ប្រកបដោយនិរន្តភាព

គោលដៅទី៤ (Aichi Target 6): រហូតដល់ឆ្នាំ ២០២០ មច្ឆាជាតិ(វារីសត្វ) និងប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីត្រូវបានកែលម្អ និងគ្រប់គ្រងប្រកបដោយនិរន្តរភាព។

សូចនាករ
- ការនេសាទហួសកម្រិត ត្រូវបានកាត់បន្ថយជានិរន្តក្នុងកម្រិតអតិបរមា។
- កន្លែងអភិរក្ស (ចំនួន និងតំបន់) ត្រូវបានបង្កើនឡើងហើយការ គ្រប់គ្រងត្រូវបានពង្រឹងប្រកបដោយប្រសិទ្ធិភាព។
- កម្រិតផលត្រី(Fish stock levels) និងប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី ត្រូវបានថែរក្សាការពារ និងស្តារឡើងវិញដល់កម្រិតមួយដែលអាចធានាបាននូវទិន្នផលត្រីខ្ពស់ប្រកបដោយនិរន្តរភាព។
- ផែនការសម្រាប់គ្រប់គ្រងការនេសាទខុសច្បាប់ត្រូវបានបង្កើតឡើង និងអនុវត្តប្រកបដោយប្រសិទ្ធិភាព។
- បរិមាណកំណើនទិន្នផលត្រីចិញ្ចឹមប្រចាំឆ្នាំ (១៥%) ។
- ប្រព័ន្ធច្បាប់ និងលិខិតបទដ្ឋាន ដែលពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការគ្រប់គ្រង ការប្រើប្រាស់ និងការដកហូតមច្ឆជាតិ ត្រូវបានពង្រឹង បង្កើតឡើង និងអនុវត្តប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព។

គោលដៅទី៥ (Aichi Target 7): រហូតដល់ឆ្នាំ ២០២០ ផ្ទៃដីកសិកម្ម វារីវប្បកម្ម និងព្រៃឈើ ត្រូវបានប្រើប្រាស់ និងគ្រប់គ្រងប្រកបដោយនិរន្តរភាព សម្រាប់ជាប្រយោជន៍ដល់ការអភិរក្សធនធានជីវៈចម្រុះ ការបំផ្លាញជីវៈចម្រុះមានប្រយោជន៍បានកាត់បន្ថយ។

សូចនាករ
- សមាមាត្រនៃការប្រមូលផលពីផ្ទៃដីកសិកម្ម វារីវប្បកម្មនិងព្រៃឈើ នឹងអនុវត្តប្រកបដោយនិរន្តរភាព និងការកាប់បំផ្លាញព្រៃឈើខុស ច្បាប់បានកាត់បន្ថយជាអតិបរមា។
- ផ្ទៃដីកសិកម្ម វារីវប្បកម្មនិងព្រៃឈើ និងមានការគ្រប់គ្រងប្រកបដោយនិរន្តរភាព។
- ចំនួនផលិតផលទទួលបានលិខិតបញ្ជាក់ (ផ្នែកគុណភាព និងបរិស្ថាន)។

គោលដៅទី៦ (Aichi Target 14): រហូតដល់ឆ្នាំ ២០២០ ប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី និងមុខងាររបស់វា បានស្តារកែលម្អ និងថែរក្សាការពារ សម្រាប់ជាប្រយោជន៍ដល់សហគមន៍មូលដ្ឋាន ជាពិសេសស្ត្រី ចាស់ជរាកុមារ និងជនជាតិដើមភាគតិច ។

សូចនាករ
- រហូតដល់២០១៥ ថវិកាសម្រាប់អភិវឌ្ឍន៍ជីវភាពរស់នៅ របស់សហគមន៍មូលដ្ឋាន ត្រូវបានបង្កើតឡើង។
- ចំនួនតំបន់ការពារពិសេស ក្នុងសហគមន៍តំបន់ការពារធម្មជាតិ(CPA, CF, CFi) ត្រូវបានបង្កើត ទទួលស្គាល់ និងគ្រប់គ្រងបានល្អ។
- ចំនួនផ្ទៃដីកែលម្អនៃសហគមន៍តំបន់ការពារ សហគមន៍ព្រៃឈើ សមគមន៍នេសាទ និងការថែទាំប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី សម្រេចបាន ៣០% ត្រឹមឆ្នាំ ២០២០ និងសិក្សាបន្ថែមពីតម្រូវការនៃប្រភេទភាវៈរស់ក្នុងតំបន់ជីវៈចម្រុះ។

គោលដៅទី៧ (Aichi Target 4): រហូតដល់ឆ្នាំ២០២០ រដ្ឋាភិបាល វិស័យឯកជន និងអ្នកពាក់ព័ន្ធបានចាត់វិធានការ និងចូលរួមទទួលខុសត្រូវលើសកម្មភាពអភិវឌ្ឍន៍របស់ខ្លួនក្នុងការកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់ទៅលើប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី។

សូចនាករ
- ចំនួនវិធានការលើកទឹកចិត្តតាមរយៈការប្រកួតប្រជែងលើទីផ្សារត្រូវបានបង្កើតឡើង និងអនុវត្តសម្រាប់ផលិតផល និងការប្រើប្រាស់ប្រកបដោយនិរន្តរភាព ។
- បទដ្ឋានច្បាប់ និងកម្មវិធីផ្សេងៗ (ការអភិវឌ្ឍន៍បៃតង កម្មវិធីសាគូយ៉ាម៉ា...)ដែលជួយគាំទ្រដល់ការអភិវឌ្ឍន៍ប្រកបដោយនិរន្តរភាពត្រូវបានបង្កើត និងអនុវត្ត។
- ចំនួនផលិតផលទទួលបានលិខិតបញ្ជាក់ (ផ្នែកគុណភាព និងបរិស្ថាន)។

គោលដៅទី៩ (Aichi Target 3): រហូតដល់ឆ្នាំ ២០២០ កម្មវិធី ឬគម្រោងនានាដែលពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការទូទាត់សេវាកម្មបរិស្ថាន (PES) ត្រូវបានលើកទឹកចិត្តឲ្យមានការអនុវត្តនៅទូទាំងប្រទេស។

សូចនាករ
- ចំនួនកម្មវិធីផ្តល់ការលើកទឹកចិត្តដល់ការថែរក្សាការពារ និងការអភិរក្សធនធានជីវៈចម្រុះ និងចំនួនកម្មវិធី ឬគម្រោងនានាដែលពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការទូទាត់សេវាកម្មបរិស្ថាន(PES) ត្រូវបានបង្កើត និងអនុវត្ត។
- ចំនួនបទដ្ឋានច្បាប់ដែលពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការទូទាត់សេវាកម្មបរិស្ថាន(PES) ត្រូវបានបង្កើត និងអនុវត្ត។
- កំណត់អត្តសញ្ញាណសេវាកម្មអេកូឡូស៊ីសំខាន់ៗ និងអត្ថប្រយោជន៍របស់វា។

គោលដៅទី១២ (Aichi Target 5): រហូតដល់ឆ្នាំ២០២០ អត្រានៃការបាត់បង់ទីជម្រកធម្មជាតិ បានថយចុះ ហើយការស្តារឡើងវិញនូវទីជម្រកធម្មជាតិនិងរបៀងសត្វព្រៃ នឹងត្រូវបានអនុវត្តឲ្យបានល្អប្រសើរឡើង។

សូចនាករ
- ផែនការស្តារទីជម្រក និងទប់ស្កាត់ការបាត់បង់ទីជម្រក និងប្រព័ន្ធមជ្ឈដ្ឋានសំខាន់ៗ ។
- ចំនួន និងទំហំដីទីជម្រកដែលបានស្តារ និងការពារ ។
- ចំនួនឧទ្យានុរក្ស(Ranger) និងសម្ភារៈប្រតិបត្តិការ។
- របាយការណ៍សិក្សា-វាយតម្លៃអំពីអត្រាបាត់បង់ទីជម្រក និងប្រព័ន្ធមជ្ឈដ្ឋានសំខាន់ៗ។

គោលដៅទី១៥ (Aichi Target 10): រហូតដល់ឆ្នាំ ២០២០ សកម្មភាពអវិជ្ជមានរបស់មនុស្ស (ការបំពុល ការធ្វើអាជីវកម្មកករដី...) ទៅលើតំបន់ផ្កាថ្ម និងប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីងាយរងគ្រោះ ត្រូវបានកាត់បន្ថយដល់កម្រិតអប្បបរមា។

សូចនាករ
- របាយការណ៍អំពីស្ថានភាពផ្កាថ្ម និងប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីត្រឹមឆ្នាំ២០១៥។
- ចំនួនទីតាំងតំបន់ផ្កាថ្ម និងប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីដែលងាយរងគ្រោះត្រូវបានកំណត់ ទំហំ និងធ្វើបច្ចុប្បន្នកម្មឲ្យបានច្បាស់លាស់ ត្រឹមឆ្នាំ២០១៥។
- ចំនួនទីតាំងតំបន់ផ្កាថ្ម និងប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីដែលងាយរងគ្រោះត្រូវបានការពារ និងថែរក្សាត្រឹមឆ្នាំ២០១៥។
- ចំនួនកម្មវិធីកាត់បន្ថយសកម្មភាពអវិជ្ជមានរបស់មនុស្សទៅលើតំបន់ផ្កាថ្ម និងប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីដែលងាយរងគ្រោះ ដែលបានត្រូវអនុវត្ត។
- ច្បាប់ស្តីពីការធ្វើអាជីវកម្ម ការបំពុល ការបំផ្លាញប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី និងពពួកសត្វដែលងាយរងគ្រោះដែលត្រូវបានចងក្រង និងបង្កើតឡើង។
- ចំនួនប្រជានេសាទងាយរងគ្រោះ ដែលទទួលបានចំណេះដឹងស្តីពីច្បាប់កិច្ចការពារផ្កាថ្ម និងបរិស្ថាន។
- របាយការណ៍វាយតំលៃពីការយល់ដឹងរបស់ប្រជាជនអំពីការអភិរក្សតំបន់ផ្កាថ្ម។

បញ្ជាក់៖ ក្នុងករណីចាំបាច់គោលដៅ និងសូចនាករជីវៈចម្រុះជាតិនេះ អាចនឹងមានការកសម្រួល នៅក្នុងដំណើរការធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពយុទ្ធសាស្ត្រ និងផែនការសកម្មជាតិ ស្តីពី ជីវៈចម្រុះ។